

Sygn. akt IV U 17/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania Z. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 3 grudnia 2014 r. Nr (...)

w sprawie Z. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonemu Z. Z. przysługuje prawo do emerytury od dnia 01 października 2014 r.

Sygn. akt IV U 17/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. działając na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) w zw. § 2 ust. 2 i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8 poz. 43 ze zm.) odmówił ubezpieczonemu Z. Z. przyznania prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony nie udowodnił na dzień 1 stycznia 1999 r. 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy podniósł, iż ubezpieczony nie przedstawił odpowiadającego wymogom określonym w wyżej wymienionym rozporządzeniu świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł Z. Z.. Wskazał on, iż od 1 sierpnia 1973 r. pracował w (...) Oddział (...) w Pilawie jako pomocnik spawacza, zaś od 1976 r. do 21 stycznia 1992 r. zatrudniony był jako spawacz przy naprawianiu autobusów w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczony podniósł również, iż w okresie od 27 września 1995 r. do 30 września 2006 r. pracował w (...) w G. na stanowisku spawacza elektryczno-gazowego również stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie powołując się na argumentację wskazaną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 2-3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Z. Z. ur. (...) z dniem 28 września 2014 r. ukończył 60 lat. W dniu 15 października 2014 r. Z. Z. złożył wniosek do (...) Oddział w S. o przyznanie emerytury. W powyższym wniosku ubezpieczony wskazał, iż jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego i wniosł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (wniosek k. 1-3). Na datę 1 stycznia 1999 r. Z. Z. udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat, w tym okres składowy – 23 lata, 5 miesięcy, 3 dni,

W dniu 3 grudnia 2014 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, w której odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury. ZUS stwierdził, iż Z. Z. wykazał 25 letni staż ubezpieczeniowy uzupełniony okresem pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 –ego roku życia, w tym okres składkowy w wymiarze 23 lat, 5 miesięcy i 3 dni i okres nieskładkowy w wymiarze 8 miesięcy i 26 dni. Organ rentowy uznał ubezpieczonemu na datę 1 stycznia 1999 r. staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 1 roku, 4 miesięcy i 10 dni jako okres zatrudnienia od dnia 01.06.1997 r. do 31.12.1998 r. (z wyłączenie okresów zwolnień lekarskich) w Przedsiębiorstwie (...) S.A. Z uwagi na brak wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych organ rentowy decyzją z dnia 3 grudnia 2014 r. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury (decyzja z dn. 03.12.2014 r. k. 21 akt emerytalnych).

W okresie od 1 sierpnia 1973 r. do 21 stycznia 1992 r. Z. Z. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Naprawy Taboru (...) w Pilawie. W świadectwie pracy wskazano, iż zatrudniony był na stanowisku blacharza napraw pojazdów samochodowych (świadectwo pracy k. 12 akt rentowych za wnioskiem z dn. 18.06.2007 r.), ale faktycznie wykonywał pracę pomocnika spawacza i spawacza.

Początkowo od 1 sierpnia 1973r. ubezpieczony pracował na stanowisku ślusarza stażysty, choć w rzeczywistości jego praca polegała na wykonywaniu czynności pomocniczych dla spawaczy tj. mierzenie, dopasowywanie elementów do spawania, ich przytrzymywanie spawaczowi. Następnie w okresie od 26 października 1973r. do 14 października 1975 r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową. Po zakończeniu służby wojskowej ubezpieczony wrócił do pracy w Przedsiębiorstwie (...) w Pilawie i został zatrudniony na stanowisku blacharza samochodowego w brygadzie awaryjnej nr I (umowa o pracę k. 21 akt osobowych), ale faktycznie wykonywał w dalszym ciągu pracę pomocnika spawacza, bowiem nie miał uprawnień spawacza. Dnia 19 maja 1976 r. ubezpieczony został skierowany przez pracodawcę na kurs spawacza gazowego (k.23 akt osobowych), który ukończył dnia 26 lipca 1976 r. (k.19 akt sprawy). Po ukończeniu tego kursu ubezpieczony samodzielnie wykonywał już pracę spawacza. Brygada, w której pracował ubezpieczony zajmowała się spawaniem zewnętrznych ram pojazdów samochodowych, kratownic, poprzeczek. Na oddział remontowy przychodziły „szkielety” samochodów ciężarowych, autobusów, samochodów osobowych będących własnością pracodawcy, które wymagały napraw spawalniczych. Praca ubezpieczonego po ukończeniu przez niego kursu w dniu 26 lipca 1976 r. polegała na spawaniu kratownic, konstrukcji nośnych autobusów, ram. Ponadto brygada spawaczy, w której zatrudniony był ubezpieczony, wykonywała zlecenia od podmiotów zewnętrznych polegające na m. in. spawaniu bram, ogrodzeń. Pracę spawacza ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczony ukończył również dnia 30 maja 1978 r. kurs spawacza elektrycznego, na który został skierowany 10 lutego 1978 r. (k.31 akt osobowych). Na oddziale remontowym były odrębne brygady, które zajmowały się typowymi pracami blacharskimi, lakierowaniem, naprawą podzespołów. Z. Z. nie był oddelegowany do pracy za granicą, bowiem planowany wyjazd ubezpieczonego do Jordanii został odwołany (zeznania świadków: R. C. k. 17v-18, W. Z. k. 18-18v, zeznania ubezpieczonego k. 18v-19).

Od 27 września 1995 r. do 30 września 2006 r. ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w G.. Początkowo tj. od 27 września 1995 r. do 31 maja 1997 r. pracował na stanowisku według angażu jako blacharz-spawacz, zaś od 1 czerwca 1997 r. do 30 września 2006 r. jako spawacz elektryczny i gazowy. Faktycznie jednak ubezpieczony w Przedsiębiorstwie (...) w G. od początku zatrudnienia do końca pracował jako spawacz elektryczny i gazowy i do jego zadań należało wyłącznie spawanie wymienianych w pojazdach znajdujących się w taborze

pracodawcy kratownic i ram. Wskazane obowiązki ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (zeznania świadka W. Z. k. 18v, zeznania ubezpieczonego k. 18v-19, akta osobowe).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie Z. Z. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Stosownie do treści § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w wyżej wymienionym wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Kluczowym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy było stwierdzenie, czy ubezpieczony legitymuje się okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych na datę 1 stycznia 1999 r. Spełnianie bowiem pozostałych wymogów warunkujących nabycie przez ubezpieczonego prawa do emerytury było bezsporne.

Z dokonanej przez Sąd analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, iż Z. Z. legitymuje się ponad 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych. Do pracy w wymienionych warunkach należy bowiem, w ocenie Sądu, uznać okres pracy w Przedsiębiorstwie (...) w Pilawie od dnia 26 lipca 1976 r. (data ukończenia przez ubezpieczonego kursu spawacza i rozpoczęcie wykonywania na samodzielnym stanowisku pracy spawacza) do 5 lutego 1992 r. oraz od 27 września 1995 r. do 31 grudnia 1998 r. w Przedsiębiorstwie (...) w G., czyli łącznie okresu 18 lat, 9 miesięcy i 14 dni, w którym to okresie ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę spawacza elektrycznego i gazowego. Sąd obdarzył wiarygodnością zeznania ubezpieczonego i świadków: R. C. oraz W. Z.. Pierwszy z wymienionych był kierownikiem brygady, w której pracował ubezpieczony w Przedsiębiorstwie (...) w Pilawie. Drugi pracował w sąsiedniej brygadzie w Przedsiębiorstwie (...) w Pilawie oraz, podobnie jak Z. Z., był zatrudniony w latach 90-tych w Przedsiębiorstwie (...) w G.. Ze złożonych zeznań wyłania się spójny, logiczny obraz, zgodnie z którym pracując na stanowisku określonym jako blacharz, ubezpieczony faktycznie wykonywał pracę spawacza, począwszy od dnia ukończenia pierwszego z dwóch odbytych kursów spawalniczych, tj. od dnia 26 lipca 1976 r. Wskazać należy również, iż złożone zeznania wzajemnie się uzupełniają i dają pełny obraz pracy ubezpieczonego w obu zakładach pracy. Z zeznań ubezpieczonego oraz świadków wynika, że do zadań Z. Z. należało wyłącznie spawanie wymienianych elementów pojazdów takich jak zewnętrzne ramy samochodów oraz kratownice. Ubezpieczony wykonywał również spawanie bram i ogrodzeń, które zlecane były Przedsiębiorstwu (...) w Pilawie przez zewnętrzne podmioty. Nie budzi również wątpliwości Sądu, iż od rozpoczęcia pracy w Przedsiębiorstwie (...)

w G., tj. od 27 września 1995 r. do 31 grudnia 1998 r., Z. Z. wyłącznie spawał części naprawianych autobusów tj. kratownice i ramy. Wymienione zadania ubezpieczony w obydwu zakładach pracy wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Pracę ubezpieczonego we wskazanych powyżej okresach zakwalifikować należy jako pracę w warunkach szczególnych, stosownie do wykazu A, działu XIV poz. 12 (prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym) załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Nie można zakwalifikować jako okresu pracy w warunkach szczególnych czasu wykonywania przez ubezpieczonego czynności pomocniczych na rzecz spawaczy, tj. dopasowywanie, mierzenie oraz przytrzymywanie elementów przeznaczonych do spawania, w okresie od 1 sierpnia 1973 r. do 25 lipca 1976 r., bowiem jedynie prace przy spawaniu elektrycznym lub gazowym stanowią pracę w warunkach szczególnych. Prace pomocnika spawacza opisane w stanie faktyczny nie są natomiast pracami przy spawaniu.

Należy również pamiętać, że o zakwalifikowaniu pracy do pracy w warunkach szczególnych nie decyduje nazwa stanowiska, ale rodzaj wykonywanych czynności. Fakt, iż Przedsiębiorstwo (...) w Pilawie oraz Przedsiębiorstwie (...) w G. nie wystawiły ubezpieczonemu świadectwa pracy w warunkach szczególnych nie powoduje, iż Z. Z. nie wykonywał pracy w tych warunkach.

Sąd uwzględnił zatem odwołanie ubezpieczonego i ustalił, iż przysługuje mu prawo do emerytury od dnia 1 października 2014 r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym złożony został wniosek o emeryturę.

Mając na uwadze powyższe, Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w wyroku.